

K. H. Mácha: Máj

Byl pozdní večer – první máj –
večerní máj – byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj.
O lásce šeptal tichý mech;
květoucí strom lhal lásky žel,
svou lásku slavík růži pěl,
růžinu jevil vonný vzdech.
Jezero hladké v křoví stinných
zvučelo temně tajný bol,
břeh je objímal kol a kol;
a slunce jasná světů jiných
bloudila blankytnými pásky,
planoucí tam co slzy lásky.

1. Naučit zpaměti!

2. Rozbor: (provedeme ve škole)

a) Lásku zpívá:

b) Personifikace:

c) Přirovnání:

d) Metafora:

e) **Oxymóron (protiklad)** je spojení zdánlivě si odporujících věcí:

f) Motiv přibližování:

g) Motiv odcházení:

Po modrém blankytu bělavé páry hynou,
lehounký větřík s nimi hraje;
a vysoko – v daleké kraje
bílé obláčky dálným nebem plynou,
a smutný vězeň takto mluví k nim:
„Vy, jenž dalekosáhlým během svým
co ramenem tajemným zemi objímáte,
vy hvězdy rozplynulé, stíny modra nebe,
vy truchlenci, jenž rozsmutnivše sebe,
v tiché se slzy celí rozplýváte,
vás já jsem posly volil mezi všemi.
Kudy plynete u dlouhém dálném běhu,
i tam, kde svého naleznete břehu,
tam na své pouti pozdravujte zemi.
Ach zemi krásnou, zemi milovanou,
kolébku mou i hrob můj, matku mou,
vlast jedinou i v dědictví mi danou,
šírou tu zemi, zemi jedinou!

1. **Neučit** z paměti!!
2. Rozbor: (provedeme ve škole)
 - a) Vězeň posílá po obláčkách pozdrav zemi:
 - b) Zdvojená modrá barva:
 - c) Zdvojená bílá barva: